

ÚLTIMA PEDRADA

COMO UN SINSENTIO

Nova campanya a favor del català

Els brillants prohoms de la cultura catalana han cregut convenient endegar una nova campanya a favor del català perquè segons sembla cada dia es consulta menys el diccionari Fabra. Total...

fastigosa que et porta a pensar que la edat mitjana de Catalunya és de cent anys.

Tot i això, els prohoms han pensat i això sempre anima.

Aquesta vegada es vol incidir en especial, sobre el costum (mal costum) dels catalans d'utilitzar d'entrada el castellà per si de cas. Sobre tot si ens dirigim a negres, orientals i castellans. Negres i orientals és fàcil d'intuir però al castellà ja no tant... o sí. També ens dirigim en castellà als que desenvolupen tasques de servei. Cambrers, venedors, taxistes i sobre tot policies (defensa pròpia).

En definitiva, que els prohoms aconsellen als catalans que ens dirigim a altri en català. Per molt negre que sigui, nosaltres en català. I això, en un gir publicitari molt reeixit, li fan dir al negre. Tio parlem català coi o no l'aprendré mai, diu ell. La campanya és de país esquifit (com si demanes que et comprin els plàtans que fas a l'horta de casa), híper localista i protagonitzada per una dentadura

Ara però els mateixos prohoms, gent de poder, organitzen també una campanya (sense dentadura) pagada per la Unió Europea a favor de les energies renovables i ho fan en CASTELLÀ. La campanya no la paga l'Estat espanyol, no. La paga Europa, aquell lloc al que anem tot sovint a queixar-nos de que aquí no ens deixen parlar català. "Toma coherencia Pepito".

Hom (que vol dir jo) he de parlar en català encara que entri a una mesquita per donar al món àrab la possibilitat d'aprendre el català però mentre, en tots els autobusos de Barcelona llegim enginyoses frases a favor de les noves energies en castellà. Que no n'és de bonic això? Que no es de bonito eso?